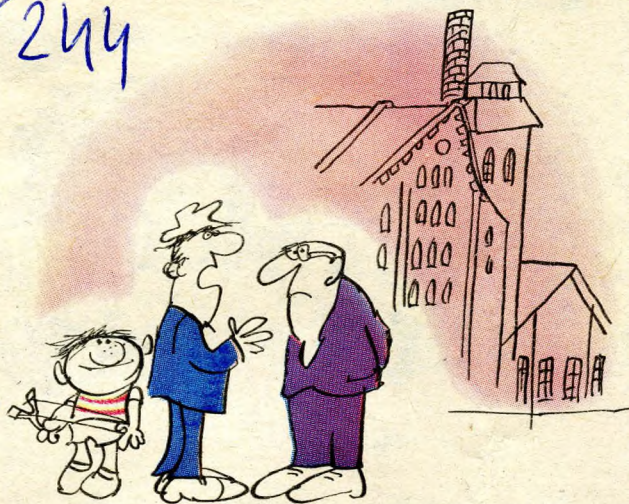


(h39 p 05)

LUDAS MATYI

1973 MAJ 2 4

244



– Még meg sem szidhatom, mert hátha egy új József Attila rejtőzik benne. Ő is így kezdte itt a kerületben...



Kiállítást rendeztek a parkokban megrongált tárgyakból.



A kerület névadójának, I. Ferenc császárnak, ma bizonyára ilyen szobrot állítanának.

„ASSZONY, ASSZONY...”

A IX. kerületben nőuralom van. A kerületi pártbizottság első titkára — nő. A kerületi tanács elnöke és titkára — nő. A Hazafias Népfront titkára, a Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke — nő.

Na és az asszonykéz kormányozta kerület rangja, gazdagsága, jó hírneve? Az is nő. Egyre nő.

„SÁRGARÉPA, PETREZSELYEM...”

Már csak azért is indokolt az asszonykormányzat a Ferencvárosban, mert az éléskamrában mindig is a nők voltak az urak. Már pedig az egész IX. kerület olyan, mint egy irtatlan méretű spájz, ahonnan egy kétmilliósi család kosztol. Itt van a Nagyvásártelep, a Zöldért központja, a Konzervipari Tröszt. Itt vannak Budapest régi híres malmi, s minthogy nem csak kenyérről él az ember, van itt sertésvágóhíd, marhavágóhíd, szalámi-gyár is. Egy jó éléskamrából nem hiányoz-



FERENCVÁROSI DALLAMOK

hat az édesség, meg a kontyalávaló sem. Innen sem hiányzik: csokoládégyára is van a kerületnek. És a likörgyár sem unikum erőfelé, kettő is van belőle a kerületben, az egyik éppen az Unicum.



Valóságos „terülj, terülj asztalkám!” a Ferencváros. És hogy minden stimmeljen: az asztalt is itt lehet beszerezni hozzá, mert itt székel a Bútorértékesítő Vállalat is.

„Ó, AZ A KICSI KÉZ...”

Mi sem természetesebb annál, hogy egy ilyen „asszonykerületben” kozmetikai cikket is gyártanak. Szó se róla, erre a kerületre, különösen a középső részére, nagyon ráférne egy kis kozmetika. De az ehhez szükséges „piperecikketek” nem a Thaly utcai kozmetikai gyárban készítik, hanem a házgyárban. Több ezer komfort nélküli lakás van a Középső Ferencvárosban, az Aszódi-telepen, a Mihalkovics-telepen, amelyek szepülőként csúfítják a kerület arcát, s jó volna, ha mielőbb ki-kozmetikázhatnák onnan...

E témához tartoznak a kerület illatai is. Itt van

a híres, nevezetes Illatos út, amely még mindig „illatozik”, bár az állati fehérjét feldolgozó üzemet már kizsupolták onnan. De néhány más



üzem, köztük a Kénsavgyár, továbbra is ontja nem éppen akácméz-ízű illatát.

Egészen más illatok terjengenek már a kerület másik végében, a Duna-parton, ahol a régi elevátorház helyén nagyon szép parkot csináltak. Áldják is érte a park-

„MESSZE VAN A MESTER UTCA VÉGE...”

Tipikus ferencvárosi dal, hiszen a kerület egyik fő útvonaláról szól, amely nevében is híven őrizi annak emlékét, hogy mives mesteremberek éltek, munkálkodtak itt mindig. Hosszú utca, valóban, s igen messze van a vége.

Ennél talán csak két dolognak van messzebb a vége; a Fradi-pálya átépítésének és a Soroksári út korszerűsítésének...

Radványi Barna és Sajdik Ferenc riportja



– Ne, Jenő! Ne szaporítsuk a tanács gondjait, így is kevés a bölcsőde meg az óvoda a kerületben!



Krúdy Gyula kedvenc vendéglője.